

[Statsministeren.]

Det er mig ogsaa bekendt, at paa det Omraade gaar Tingene deres Gang, der forhandles om Sagen, og naar Kommissionen er færdig med den Opgave, der et tildelt den, ja, saa antager jeg, vi paa normal Maade faar dens Opfattelse at vide.

Det forekommer mig navnlig mærkeligt, at de Konservatives Ordfører (Christmas Møller) forlanger, at jeg nu skal gribe ind overfor Traktatkommissionen, thi jeg erindrere, at den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, for ikke saa forfærdelig lang Tid siden, da denne Sag forelaa her, en hel Række Gange i samme Tale bragte Regeringen sin hjerteligste Tak, fordi den havde henvist dette Spørgsmaal om Dobbelttariffer til Overvejelse i Traktatkommissionen, og naar det var saa evig dejligt under det forrige Ministerium, at Spørgsmaalet var henvist dertil, saa kan det vel ikke være helt galt, at det ogsaa har ligget der de første 8 Dage af den nuværende Regerings Levetid. Jeg synes, at nu maa det konservative Folkeparti paa dette Omraade afvente Resultatet af det, som det var saa taknemmeligt for i forrige Rigsdags-samling.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nogle Bemærkninger om Færøerne. Jeg forstaar ikke, hvad det egentlig var han havde fat i, han sagde nogle taagede Ord om Socialdemokratiets Stilling paa Færøerne nu ved Valget og vilde deraf udlede, at der var sket en Ændring i vor politiske Opfattelse, noget, der naturligvis ikke er Tilfældet. Ministeriet vedstaar selvfølgelig det Standpunkt, som før er udtrykt, med Hensyn til Færøernes nationale Stilling, men deri ligger naturligvis ingen Sikkerhed for, at der altid skal vælges en Venstremand paa Færøerne.

Jeg finder ikke Anledning til at fordybe mig videre i denne Meningsudveksling, som her for saa vidt er givet Anledning til af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, thi det forekommer mig unægtelig, at der bliver Tid nok til efterhaanden at drøfte Sagerne, naar de foreligger. I Dag foreligger altsaa Finanslovsforslaget. Om vor Stilling til det og om, hvorfor den nu er anderledes, end den maatte være den 21. Marts, har jeg udtalt mig.

De ærede Ordførere for Venstre og de Konservative har jo begge ganske tydeligt erklæret, at de for deres Del ikke har i Sinde at bøje sig for Vælgerflertallet, og det er der formodentlig ikke noget at sige til. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde det

jo endog meget stærkt paa det Omraade, der angaar Forsvarssagen, idet han sagde, at Regeringen ikke her maa nære nogen Forventning om Forhandling fra Venstres Side om en Forsvarsordning, og vi fik endvidere at vide, at det ærede Medlem og hans Parti fremdeles vilde virke for den saakaldte Nedskæringspolitik. Det gør nemlig ikke nogen Forskel, at det ærede Medlem nu pludselig er blevet fornemmere og kalder det „Omreguleringspolitik“, for det er det samme det ærede Medlem nu vil som tidligere, hvis han havde Magt dertil. Men vi tager i den Henseende Vilkaarene, som de er. Vi har heller ikke forandret os, fordi vi er blevet Regeringsparti, saa vi tager Vilkaarene, som de er.

Vi var forberedt paa en saadan Holdning. Efter at vi havde læst i Aviserne, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal overtog Førerskabet for Venstre, kunde der jo ikke være mindste Tvivl om, hvordan Vilkaarene i den Henseende maatte blive. Og jeg maa sige, vi nærer heller ikke nogen Frygt for de Vilkaar, vi gaar til Arbejdet i særdeles god Fortrøstning til, at det solide Flertal, som Vælgerne har givet os, alligevel ikke kan være helt virkningsløst i Længden overfor dem, der nu er i Mindretal. Vi nærer ikke Frygt for Oppositionen, end ikke for den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bebudede stærke Opposition — eller skarpe Opposition var det vist.

Vi tager alle disse Bebudelser med Sindsro og afventer altsaa, at Oppositionen kommer til Orde — naar den har overvundet Valgdagen lykkes det jo nok. Saa gør den, hvad den anser for dens Pligt, og vi fra Regeringens Side vil gøre vor Pligt i Overensstemmelse med den Vælgerafgørelse, der fandt Sted den 24. April.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Der er fra forskellig Side udtalt Tilfredshed med, at man nu har, om jeg saa maa sige, en sikker parlamentarisk Basis, og at der er betydelige Fordele forbundet dermed rent politisk, kan der ikke være Tvivl om. Men jeg synes, der rejser sig det Spørgsmaal: er en saadan Basis skabt paa et ærligt Grundlag, i den Forstand et ærligt Grundlag, at de Partier, der danner Basis for denne Parlamentarisme, vedstaar, hvad de stillede Vælgerne i Udsigt? Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere end, at Socialdemokratiet ikke har vedkendt sig det, de sagde forud for